

щото знае, че ако не дадемъ ный на Стоенча, той нѣма отъ кждѣ да земе и залгъ хлѣбецъ. Стоенчо е клето сираче, нѣма башъ, и богъ знае да ли майка му ще има и хлѣбъ за ката-день; а пакъ ный, виждь, слава богу, имамы всякакво доста, и по-вече отъ колкото ни трѣба; и тѣй трѣбва да сме много кораво-сърдци, ако да не отдѣлямы по нѣщичко на сирачетата, които сж за всякакво петимни.

Право кажешъ, сестрице, рече Иванчо, твърдѣ коравы сърдца трѣбваше да имамы; азъ съдѣхъ по мене си; ако бѣхъ азъ така сиромашъ и да нѣмамъ нищо друго освѣнь черъ, корясалъ хлѣбъ, мпо-бы ми додражало, ако да ми отдѣлеше нѣщо отъ по-хубавичкытъ си гостбицы онзи, който има отъ всичкото по-мнужко. Той не щеше да угади, че ще намалѣ неговото, отъ това дѣто бы ми отдѣлилъ; а пакъ за мене щеше да бжде Богъ знае колко голѣма радостъ. Е, чякай, сестро, утрѣ кога дойде Стоенчо, и двама ще прѣсполовимъ дѣлѣтъ си и ще му го дадемъ. Знаешъ ли какъ казва